

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

lingssager, og det vilde vist være praktisk, om disse Sager, hvis de ikke allerede er ordnet, tages op af Udvalget. Valutacentralen vil da være indstillet paa snarest at ordne dem.

Det ærede Medlem Hr. Prieme har endvidere omtalt de Besparelserforanstaltninger, der som Følge af Tidens Vanskeligheder er truffet omkring i Kommunerne med Hensyn til Gas- og Elektricitetsforbruget. Det erhvervsøkonomiske Raad har taget dette Spørgsmaal op, og jeg venter i nær Fremtid en Indstilling fra Raadet om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at fortsætte ad de hidtidige Veje paa dette Punkt.

Det ærede Medlem berørte ogsaa Spørgsmaalet om Anvendelse af dieseldrevne Lastvogne i Stedet for benzindrevne Automobiler. Ogsaa dette Spørgsmaal er, ligesom Spørgsmaalet om Erstatning af fremmede Raastoffer med danske, Genstand for Opmærksomhed.

Endelig pegede det ærede Medlem paa det vigtige Spørgsmaal om den bedst mulige Udnyttelse af Affald. Jeg er selvsagt enig med det ærede Medlem i, at dette Spørgsmaal er vigtigt, og at det navnlig under de foreliggende Omstændigheder er af den største Betydning at have Opmærksomheden henvendt paa de Muligheder, der frembyder sig for under de vanskelige Forhold, hvorunder vi lever, at vinde Terræn i valutabesparende og beskæftigelsesmæssig Henseende. Jeg kan oplyse, at det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Prieme her har peget paa, allerede overvejes i Det erhvervsøkonomiske Raad. Raadets Formand, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, har meddelt mig, at man tillægger Sagen betydelig Interesse. Jeg tror, at Sagen hermed er indbragt for det rette Forum, og haaber, at det ærede Medlem Hr. Prieme vil være tilfreds hermed.

Det ærede Medlem Hr. Rager har paa ny rejst Spørgsmaal om Diskontoen og har spurgt mig, om jeg vil være i Stand til at udtale mig nærmere om Diskontoens Berettigelse og Nødvendighed. Begrundelsen for det ærede Medlems Spørgsmaal er, gaar jeg ud fra, den Forhøjelse af Diskontoen fra 4½ pCt. til 5½ pCt., som Nationalbanken foretog den 10. Oktober. I Norge er Diskontoen, som bekendt, kun 4½ pCt. og i Sverige endog saa lav som 2½ pCt. Det konkrete Indhold af Spørgsmaalet var, saa vidt jeg forstod, om Valutaloven i Forbindelse med Nationalbankens Myndighed eller Indflydelse over for Bankerne kunde

erstatte den banktekniske Regulator, som Diskontoen under mere normale Forhold er.

Problemet er af megen teoretisk og praktisk Interesse og kan som en Del af Spørgsmaalet om hele Pengepolitikken Maal og Midler give Anledning til mange Haande nationaløkonomiske Betragtninger. Dette viste sig ogsaa at være Tilfældet forleden Dag ved et Møde i Nationaløkonomisk Forening, hvor Nationalbankdirektør Bramsnæs under en Diskussion løftede en Flig af den Hemmelighedens Kaabe, hvormed Nationalbanken efter aarhundredgammel Tradition omgiver sin Pengepolitik, i Særdeleshed Diskontopolitikken. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men rent konkret sige, at et af Valutalovens Formaal er at undgaa den ellers nødvendige Anvendelse af skarpe banktekniske Midler som store Diskontoforhøjelser og streng Kreditindskrænkning. Valutaloven har efter mit Skøn i væsentlig Grad indskrænket Nødvendigheden af at anvende disse i Flæng virkende Midler, men at Valutaloven helt kan gøre de banktekniske Midler overflødige, tør jeg ikke love, og det er der vist heller ikke andre, der tør. Det er jo vanskeligt at holde en lav Pris paa en saa flygtig Vare som Penge, naar der er Knaphed paa dem, og Valutaloven kan i Særdeleshed ikke ventes i denne Henseende at virke med den Hurtighed, som ekstraordinære Forhold kan kræve.

Ud fra disse Betragtninger maa jeg være af den Opfattelse, at det ikke vil være muligt for mig at imødekomme det ærede Medlems Ønske og paa nuværende Tidspunkt yde et Bidrag til en nærmere Drøftelse af Diskontoens Berettigelse og Nødvendighed. I bedste Fald maatte en Diskussion blive af rent teoretisk Karakter, og i saa Fald har det næppe større Interesse at tage Spørgsmaalet op her under Finanslovdebatten. Men jeg vil gerne tilføje, at jeg, som jeg tidligere har givet Udtryk for, er af den Opfattelse, at Diskontoinstrumentet maa benyttes med Varsomhed, og at Bestræbelserne maa rettes imod at holde Diskontoen saa lavt som muligt. Jeg tør derfor ikke med Sandhed sige, at Nationalbanken kan undvære Diskontoinstrumentet, selv om Valutaloven kan bidrage væsentlig til, at vort Samfund forskaanes for en alt for haardhændet Benyttelse deraf. Til Beroligelse for det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg gerne samtidig sige, at det er mit Indtryk, at Nationalbanken ganske deler Regeringens Opfattelse med Hensyn til, at det er i høj Grad ønskeligt for hele vort Samfund at undgaa den Belastning af Erhvervs-